

Kommune Lejlighed til en større Indtægt. Vi mene at kunne gaa med til en Ratebeskatning, selv om det ikke netop bliver den foreliggende. Vi mene derimod ikke at kunne gaa med til den kommunale Formueskat, og vi mene ikke at kunne gaa med til at give Københavns Kommune Frihed til selv, altsaa uden Lovgivningsmagtens Samtykke, at forhøje Skatteprocenten.

Naar Spørgsmaalet om Beskatningsforholdene i København har været fremme og nu er ganske særlig brændende, har man altid hørt, at Grunden var den, at Kommunen var nødt til forøgede Udgifter. Det tør ikke bestrides, at den er det, og jeg skal heller ikke her komme ind paa at tale om Grundene dertil — det er jo noget, der ofte har været debatteret offentligt — og heller ikke tale om, hvorledes det forholder sig med det store Underskud. Men ganske sikkert er det jo, at det er noget, der kan tvistes om alle Dage, hvorvidt et saadant Underskud som det, man nu regner med for Københavns Vedkommende, er berettiget som Tal eller ikke. Vi vide det fra Statens Finanslov, hvor det absolut vil være uberettiget at sige, at det Underskud, Statens Finanslov viser, er et rent effektivt Underskud. Naar man foretager uhyre store Udgifter i produktivt Øjemed, er det ikke paa nogen Maade berettiget at ville fastslaa, at det Underskud, der kommer frem paa Finansloven, er et virkeligt Underskud. Men, som sagt, jeg ønsker ikke at komme ind paa de københavnske Budget- eller Regnskabsforhold.

Naar vi altsaa kunne gaa med til en Forhøjelse af Københavns Kommunes Indtægter ad Skattepaalæggets Vej, saa vil jeg dog sige, at der tror jeg ogsaa, jeg er i nogenlunde Tilslutning til det ærede Medlem, der talte, at det Forslag, der foreligger her, forekommer mig meget snarere at være en Skatteomlægning. Naar man nemlig aflaster op imod 100,000 Skatteydere for at overføre dette Beløb til kun 5,000 Skatteydere og derved kun naar en Forøgelse af Skatteindtægten paa 130,000 Kr., forekommer det mig, at man er inde paa en fejl Vej. Vi have ofte nok hørt om, at Københavns Indtægter ere for smaa. Vi have ofte hørt, at Skatteprocenten i København er lav, alt for lav i Forhold til Skatteprocenten ude omkring i Landets Kommuner. Men jeg har meget sjældent hørt nogen klage over, at de i København give for meget i Skat. Og saa tænker man endda paa, at alle disse Skatteydere med Indtægter under 5,000

Kr. nu skulle lettes. Den højtærede Indenrigsminister sagde forleden Dag ved Lovforslagets Forelæggelse, at Skatteydere med Indtægter paa under 5,000 Kr. vilde faa en Nedsættelse, for fleres Vedkommende endog en ret betydelig Nedsættelse. Ja, hvad er „betydelig“? Det kan være, om jeg saa maa sige, baade betydeligt og ubetydeligt. Det er betydeligt, naar man nævner det procentvis, og det er ubetydeligt, naar man nævner det virkelige Skattebeløb. Det ærede Medlem, der talte før, sagde jo saaledes, at hvis man følger den foreslaaede Ratebeskatning, vil en Mand med tilstrækkelig mange Børn komme til at svare 2 Kr. 40 Øre i Skat. Det vil altsaa blive Skattens Minimum; men for Øjeblikket er Minimum 5 Kr. 50 Øre. Jeg mener ikke, at dette Minimum er for højt; men jeg mener, at disse Tal netop ere et Eksempel paa det rigtige i, hvad jeg sagde; thi procentvis er en Nedsættelse af Skattebeløbet fra 5 Kr. 50 Øre til 2 Kr. 40 Øre meget betydelig; men 5 Kr. 50 Øre er ikke meget som mindste Skattebeløb for en Mand, der har Adgang til alle de Goder, som Københavns Kommune byder ham for dette. Det maa jeg have Lov til at sige, og jeg mener derfor som sagt ikke, at der er Grund til at klage for de mindre Skatteydere. I alle Tilfælde hører man forholdsvis lidt om det.

Med Hensyn til selve den foreslaaede Ratebeskatning ser det ogsaa ganske ejendommeligt ud med disse Nedsættelser, naar man ser paa Virkningen for enkeltes Vedkommende. Man ser f. Eks., at en Indtægt paa 950 Kr. vil faa en Skatteforhøjelse af 2 Kr. 90 Øre, medens en Indtægt, der er 50 Kr. større, nemlig en Indtægt paa 1,000 Kr., faar en Nedsættelse af 1 Kr. 40 Øre. Det er dog maaske neppe den foreslaaede Ratebeskatning, der er Skyld deri; Fejlen ligger vistnok mere i den gamle Beskatningsmaade i Sammenligning med den nye.

Hvis man ser paa, hvad det da er, man i alt vil aflaste, om jeg saa maa sige, disse mange tusinde Skatteydere med, saa drejer det sig, saa vidt jeg kan se, om 4—500,000 Kr. Jeg tager enhver Reservation overfor det Tal, jeg nu nævner, fordi det er meget vanskeligt at anstille Beregninger i saa Henseende. Men tager jeg ikke meget fejl, vil man komme til det Resultat, at hvis man bliver staaende ved den Skat, de nuværende Skatteydere for Øjeblikket betale — altsaa hvad Skatteyderne med under de 5,000 Kr. betale i Modsætning til Forslagets Bestem-